

Joost en Chris (achter het stuur) in de Porsche 911 cabriolet

'ACH, KIJK DIE JONGENS NOU ...'

UROLOGEN CHRIS BERGER EN JOOST LEENARTS GENIETEN VAN OLDTIMERS

TEKST: JAN DOBBE | FOTO'S: SANNEKE FISSEER

In het dagelijks leven maken ze vele uren als specialist binnen het Haaglanden MC te Den Haag: urologen Chris Berger (57) en Joost Leenarts (64). Ze maken al zeventien jaar deel uit van een florerende maatschap en nemen hun vak zeer serieus. Maar na een lange dag opereren, springen ze in hun helblauwe Porsche 911 cabriolet uit 1988 en worden ze weer jonge honden ...

Ze moesten even nadenken over een interview, maar toen ze eenmaal over de streep waren, maakte een groot enthousiasme zich van beide artsen meester: 'We hoeven niet zo in de schijnwerpers, maar samen laten zien hoe leuk deze hobby is, vonden we toch wel leuk. En de titel van het magazine, *GENIET*, past wel bij ons: we zijn allebei echte levensgenieters.'

Joost studeerde af als arts in 1980 en behaalde zijn specialisme als uroloog in 1987. De jongere Chris specialiseerde zich tien jaar later, in 1997. Ze ontmoetten elkaar datzelfde jaar tijdens een congres in Cambridge. Chris: 'Het klikte eigenlijk meteen. We hebben eenzelfde benadering van het vak: we nemen het heel serieus, maar we houden ook van voldoende humor. Dat laatste heb je nodig om dit zware werk aan te kunnen.' Toen

De 'krokodil' van Joost Leenarts is uitgedost als een echte rallyauto.

Chris tijdens hun eerste ontmoeting hoorde dat Joost op termijn een opvolger zocht voor zijn toenmalige maat, was hij meteen geïnteresseerd. Toch duurde het nog wel een paar jaar totdat de bewuste maat met pensioen ging. Joost: 'Dat was in 2000. Inmiddels waren we al goed bevriend geraakt. In een sollicitatieprocedure met nog twaalf gegadigden kreeg Chris de voorkeur. Daar waren we beiden zeer content mee!'

Maten

De twee werden nu dus ook professioneel maten – en inmiddels zijn ze dat al zeventien jaar. In de loop der jaren is hun maatschap uitgebreid van twee naar zeven urologen, die de Haaglanden MC-locaties bedienen. Joost: 'Het is een mooie club, met vogels van diverse pluimage. En we werken prima samen. Het is een mooi vak, en ik noem het even allemaal: grotetumor-, laparoscopische en transurethrale chirurgie, kleine chirurgie aan de *genitalis externa* en incontinentiebehandeling, medicamenteuze behandeling van de prostaat, erectiestoornissen en niersteenchirurgie bij mannen en vrouwen van alle leeftijden.' De grootste uitdaging vindt Joost de niersteenchirurgie: 'Je weet nooit helemaal zeker wie er wint, de dokter of de steen. Kijk, als er een nier uit moet, weet je dat het een formidabele klus is, maar je weet ook dat die nier er linksom of rechtsom aan het eind van de dag uit is. Dat weet je met een niersteen nooit, dat is soms heel spannend. Als dat uiteindelijk toch lukt, geeft dat wel heel veel voldoening.'

Joost: 'Je weet nooit zeker wie er wint, de dokter of de niersteen'

Chris: 'Als alles goed gaat: de operatie, het herstel, dan heb je heel veel eer van je werk. Maar helaas blijven de dingen die niet goed aflopen je toch het langst bij.' Joost beaamt: 'Iedere chirurg maakt tegenslagen mee. Hoewel dat niet de plezierigste herinneringen zijn, vergeet je ze niet. Niet leuk, maar wel goed voor de bescheidenheid!'

Superspecialismen

Het vak is in de afgelopen jaren wel veranderd, vinden ze, en het blijft heel snel veranderen. Chris: 'Elk jaar zijn er weer nieuwe ontwikkelingen. De urologie is al een smal vak, maar de verzekeraars dwingen ons om nog smaller te gaan werken, steeds specialistischer. Vroeger deed je als specialist alles, tegenwoordig is iedereen superspecialist op één aspect van het vak. Collega's die niets ander doen dan prostaatoperaties, weer anderen die alleen niertumoren aanpakken. Dat doet je weleens met weemoed aan vroeger terugdenken, maar aan de andere kant is het voor de patiënt wel veel beter geworden. We hebben zeker aan kwaliteit gewonnen.' De twee vinden het jammer dat ze anno 2017 minder vaak samenwerken. Chris: 'Vroeger deden we bijvoorbeeld niersteenoperaties samen, tegenwoordig werken we in die gevallen met jongere collega's samen, in het kader van hun opleiding. Maar toevallig deden we vandaag weer een gezamenlijke operatie en dan klikt het weer als vanouds. Staan we te jutt en te jullen als jonge honden.'

Creatieve mannen...

Op feesten en partijen wordt de heren vaak gevraagd naar pikante verhalen. Joost: 'Die verhalen zijn er natuurlijk. Zo kan een man bij al te wilde seks een penisfractuur oplopen. Dan scheurt bij een erectie het weefselkapsel en ziet de penis eruit als een aubergine. Daar moet chirurgie aan te pas komen wil

Rode Kruis Rally

Joost rijdt met El Cocodrillo drie tot vier rally's per jaar: 'Ik ben best fanatiek en ik doe mijn best, maar ik win nooit. Ik doe navigatierally's en die zijn best lastig. Je krijgt een kaart, en aanwijzingen in de vorm van puntjes, paaltjes en bolletjes waar jij uit moet destilleren hoe je moet rijden. Ter controle staan er letters op bepaalde plekken langs de weg en die moet je noteren. Het gaat dus niet om snelheidsproeven. Het is erg leuk om te doen: je ziet een heleboel bijzondere auto's, ontmoet leuke mensen die ook van mooie auto's houden, en je raakt bevriend met elkaar.' De jaarlijkse Rode Kruis Rally is een van zijn favoriete rally's: 'Hij is leuk en bijzonder omdat je ook nog eens voor een goed doel rijdt – het Prinses Margriet Fonds dat helpt bij de gevolgen van rampen. De rally wordt stevig gesponsord door

het bedrijfsleven en deelname is aan de dure kant, maar het komt allemaal ten bate van het goede doel. Er doen altijd heel bijzondere auto's mee, zoals Bugatti's, Ferrari's en andere topmodellen van weleer. En exclusieve merken als Spyker en Porsche zijn er vaak om hun nieuwste modellen te showen. Voor autoliefhebbers als wij is dat smullen.'

Positieve aandacht

Chris en Joost zijn het erover eens dat hun hobby vooral positieve aandacht oproept. 'Iedereen kijkt je na en iedereen vindt er wat van. En ja, je hebt met zo'n bijzondere auto heel gauw contact. Mensen die onderweg zwaaien, een duim opsteken of die je aanspreken en er meer over willen weten. En vaak vinden we briefjes onder de ruitenwisser: "Kan ik uw auto kopen?" Dat is toch hartstikke leuk?'

de patiënt nog een erectie kunnen krijgen.' Spectaculair zijn de problemen die ontstaan als mannen creatief worden bij de seks. Chris: 'Mannen blijken hun penis overal in te stoppen. Soms gaat het mis en dan komen ze bij ons terecht. Laatst moest de brandweer eraan te pas komen met een slijptol bij het verwijderen van een dikke bronzen moer om de penis. En ik heb een keer een petfles met een gipszaag verwijderd. Je moet soms creatief zijn, en als het dan lukt iemand zonder veel kleerscheuren te bevrijden, geeft dat natuurlijk een voldaan gevoel.'

Hang naar het verleden

Als tegenhanger van het harde werken, hebben de twee een gedeelde hobby: het berijden van mooie oldtimers. Gezamenlijk hebben ze een Porsche 911 cabriolet uit 1988 – hun maatschapsauto. Chris heeft daarnaast een kanariegele Peugeot 304 cabriolet van 48 jaar oud en een Mercedes SL cabriolet van 23 jaar oud. Joost is de trotse eigenaar van een

Buick uit 1952 en een Jaguar XK van 20 jaar oud. Hoe is die liefde voor klassieke auto's ontstaan? Joost: 'Zoals zovelen van onze generatie waren we als kind al dol op auto's. Zeker op auto's met een bovengemiddeld mooi design – zoals de Porsche. De bijzondere techniek, het mooie uiterlijk en het gevoel dat je krijgt bij het rijden in zo'n auto vinden we belangrijker dan het comfort en het aantal kilometers per liter.' Chris vult aan: 'We hebben nou eenmaal de neiging om in het verleden te blijven hangen, op een nostalgische manier. Net zoals ik nog altijd een fan ben van Supertramp, ben ik nog steeds een fan van de Peugeot 304 cabriolet uit

Chris: 'Vaak vinden we briefjes onder de ruitenwisser: "Kan ik uw auto kopen?"'

1969. Auto's van toen, veertig, vijftig jaar geleden, waren vaak toch ook mooier? Het zijn auto's die door hun leeftijd weer mooier en waardevoller zijn geworden. Met onze Porsche is dat duidelijk gebeurd. Die is in tien jaar tijd verdubbeld in waarde – een prima koop. Maar toen we hem kochten, wisten we dat natuurlijk niet.'

Sleutelen aan mensen

De liefde voor oude auto's is ze met de paplepel ingegoten. Chris groeide op in Nijmegen met vijf oudere broers. 'Toen ik mijn rijbewijs haalde, stonden er al acht auto's voor de deur, waaronder een Citroën DS en een Peugeot 404. Dat waren toen al bijzondere auto's. Met mijn vader kocht ik eind jaren zeventig in Zuid-Frankrijk de Peugeot 304 cabriolet die ik nog steeds heb. Er mankeerde het een en ander aan, maar omdat ik goed kon sleutelen, mocht ik hem kopen om hem op te knappen. In die auto reed ik 's zomers. 's Winters reed ik in een Peugeot 304 coupé, ook die heb ik zelf opgeknapt en ik heb er zelf een nieuw motorblok ingebouwd. Zo had ik op mijn twintigste al twee oldtimers ...' Sleutelen aan auto's doet hij al lang niet meer. 'Ik sleutel nu aan mensen, daar heb ik mijn handen vol aan!'

Joost groeide op in Roermond en had drie broers, van wie er één een autosloperij had. 'Dat was handig als je eens onderdelen nodig had. Ik startte in 1977 met een Peugeot 404 cabrio – dat was toen ook al een oldtimer. Roestte al een klein beetje, daar waren die auto's berucht om. Later had mijn vrouw een oude Porsche 911, maar zij vond hem te zwaar sturen. Toen hebben we beide auto's verkocht en een 911 met stuurbevestiging gekocht. Later kocht ik samen met mijn broer Hans de Buick uit 1952, bijgenaamd El Cocodrillo. Met dit soort auto's werd in de jaren vijftig de roemruchte Carrera Panamericana gereden, de gevaarlijkste autorace ter wereld.' Deze race voerde dwars door Mexico, van grens tot grens. Daar reed men – volgens de

berichten – gemiddeld 160 kilometer per uur. Joost: 'Haha, dat soort snelheden en afstanden haal ik niet met El Cocodrillo hoor!'

Helblauwe Porsche cabrio

Na het werk stappen ze in hun maatschapsauto, de helblauwe Porsche 911 cabrio van dertig jaar oud. De helblauwe kleur is er met een bijzondere techniek opgeplakt. Chris: 'Het is omkeerbaar, de blauwe folie die erop zit, beschermt de originele donkerblauwe lak en kan er zo weer afgehaald worden. Na tien jaar vonden we het donkerblauw wat saai en hebben we voor deze kleur gekozen.'

Hoe werkt dat, een Porsche als maatschapsauto? Joost: 'We hebben hem samen gekocht en delen de onderhoudskosten. Dat bevalt uitstekend. En geen gedoe over wie hem mag berijden, daar zijn we heel flexibel in. En zoals je ziet, hebben we auto's genoeg!'

De collega's in het ziekenhuis reageren leuk op de jongenshobby van de twee urologen. Joost: 'Volgens mij vinden ze het wel schattig: 'Ach, kijk die jongens nou...'' En het is uniek, ik ken niemand die een gedeelde maatschapsauto heeft. Onlangs hebben we hem een keer uitgeleend aan een jongere maat van ons – kwam er meteen een bekeuring voor te hard rijden binnen! Ja, die moet ie natuurlijk zelf betalen! ●